

Bryllup staar, at »Bruden« svarer til Brudgommen.

I Efs. 5 følger ogsaa lige efter Formaningen til Manden om at elske sin Hustru, Formaningen til Hustruen om at være sin Mand underdanig. — De to Skriftsteder hører sammen; man kan ikke nævne det ene uden at komme til at tænke paa det andet. Det bliver derfor kun stødende at bruge Formaningen til Manden.

Ligeledes burde Ordene af Peder til Kvinden om den sagtmodige og stille Aands uforkrænkelige Væsen enten udelades eller bruges til Brudeparret i Forening og ikke til Bruden alene, saa vist som Kvinden i Almindelighed er mere sagtmodig end Manden.

Endelig finder jeg det mærkeligt, at Ordene fra 1. Mosebog: Jeg vil gøre ham en Medhjælp, der er ham lig«, thi saaledes kan og skal det sikkert oversættes, ikke staar saaledes i Forslaget, men »skal være hos ham«. — »Der er ham lig« udtrykker langt bedre Guds Tanke; thi Gud skabte Mand og Kvinde i sit Billede og bød dem at være »et«. Tilsidst har jeg kun at bemærke, at Ordet »mandig« burde omskrives til modig eller frimodig.

Forøvrigt vilde jeg for min Part ønske, at der var bleven slaaet til Lyd for det norske Ritual. Det er i al sin Enfold saa sundt, saa menneskeligt og saa kristeligt, godt for hvert Brudepar at tage sig til Hjerte.

Endskønt det jo ikke bliver indført hos os, vil jeg dog henstille til Redaktionen at lade det aftrykke her i Bladet; det er sket for tre Aar siden, men mange af D. K. S.s Medlemmer kender det jo ikke.

M. Petersen,

Præstekone. — Løsning.

Fra Rigsdagen.

D. 5te Oktober indbragte det radikale Venstre i Folketinget et Forslag til Grundlovsændring, hvoraf følgende er af særlig Interesse for Kvinderne:

§ 30 affattes saaledes:

»Valgret til Folketinget har enhver uberygtet Mand eller Kvinde, som har Indfødsret, naar han eller hun har naaet Fuldmyndighedsalderen, med mindre Vedkommende:

- a. nyder eller indenfor et Tidsrum af et Aar før Valget har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt;
- b. er ude af Raadighed over sit Bo.«

§ 31 affattes saaledes:

»Enhver, der har Valgret til Folketinget, er tillige valgbar.«

Den internationale Sygeplejekongres i London i Dagene fra den 19.—23. Juli 1909.

Naar vi tænker paa Sygepleje, som den øvedes — ja, lad os blot sige i vore Bedsteforældres Tid — og saa paa vore Dages Sygepleje med dens Krav til sine Udøvere, saa forstaar vi, hvilken rivende Udvikling her er gaaet for sig. Det er en nødvendig Følge af de store og betydningsfulde Fremskridt, der er sket i Lægevidenskaben. Jo større disse Fremskridt, desto større Krav til Sygeplejen. Men overalt, hvor Mennesker kæmper for at naa høje Maal for at forbedre og hæve det bestaaende, der har de gjort den Erfaring, at dette at komme sammen med andre lige-

sindede, sammenlignende Gerningen, udveksle Erfaringer, det tjener i højeste Grad til at holde Ilden brændende, give Liv til nye Tanker og Idéer og til styrke og hjælpe fremad paa Vejen mod Maalet.

Jeg tror ikke, at nogen af os, der var med i London til Sygeplejekongressen, var i Tvivl om, at dette var i ganske *egentlig* Forstand, hvad der skete i disse interessante og indholdsrige Dage.

Hvor var det ikke opmuntrende og inspirerende at mødes med disse Søstre fra Alverdens Lande — fra Tasmanien og til Lapland — høre om deres trofaste An-